

jak dlouho ještě bude v programových prohlášeních nastupujících ministerských předsedů figurevati »vydání nového jednotného zákona trestního, který připravuje ministerstvo spravedlnosti«. —kg.

Cesty k evropské spolupráci. Pod tímto titulem pořádá Spolek čsl. právníků »Všehrd« spolu s Vysokoškolským sdružením pro Společnost Národů cyklus přednášek, jež zahájen byl v Akademii přednáškou min. r. dra Vlad. Slavíka na téma, shodné s názvem celého cyklu: Briandův plán Panevropy, jež došel živého zájmu mezi předními státníky (Herriot, hr. Coudenhove, dr. Beneš), vyrostl z pochopení nutnosti úzké kolaborace evropských států, pozbývajících v důsledku své teritoriální roztržiténosti primátu před velkorysostí Nového Světa. Dr. Slavík představuje si Panevropu nikoliv v geografických mezích staré historické Evropy, nýbrž zdůrazňuje nutnost rozšíření její i na jiné státy. Starého světa, jako sibiřské Rusko, Čína, Japonsko atd., neboť jen tak stala by se důrazným pendantem světadílu amerického. Historism, neznámý Americe, jímž jsou zatíženy státy evropské, uzavřené úzkostlivě ve svých hranicích, jest něco, co brzdí nejvíce možnost dorozumění. Dorozumění politické jest přední nutností, již teprve může následovat i dohoda hospodářská (odstranění celních bariér). Klíčem k všeobecnému sblížení zdá se býti uspořádání poměru francouzsko-německého, které je hlavním předpokladem a prvním krokem k budoucí Panevropě. Karásek.

Stressemann. V cyklu přednášek »Cesty k evropské spolupráci« promluvil 14. XI. t. r. v Akademii z plnom. min. dr. Kamil Krofta o německém ministru zahraničí, Stressemannovi, jehož náhlý skon, 3. října t. r., vyvolal živou odezvu v tisku německém i zahraničním, jež takřka jednomyslně ocenil jeho velké zásluhy o evropský mír. O Stressemannovi možno říci, že byl prototypem Němce-nacionalisty, v němž byl stělesněn celý poválečný vývoj Německa, jeho myšlení i tužby. V tomto smyslu byla vybudována i celá přednáška, jež byla vlastně znázorněním života německé říše, počínajíc listop. revolucí v roce 1918, jež smetla císařství a nastolila zřízení republikánské, až po dnešek. Neboť všechny snad události vnitrostátní i zahraniční souvisejí vždy více méně s osobou poslance, kancléře a od r. 1923 trvale zahraničního ministra Stressemanna; ať už to byl mír Versailleský, ústava Výmarská, Londýnské ultimatum, plány Dawesův a Joungův, Locarno atd. Hlavní význam Stressemannův resp. jeho »velká koalice«, jež vládla sice jen 4 měsíce, dlužno spatřovat v zrušení pasivní resistance v Poruří, v zažehnání inflační krise a v měnové stabilisaci a konečně v radikálním potlačení různých vnitřních nepokojů, jakým byla třeba komunistická revoluce v Sasku. — Smířlivá politika locarnská vytvořila mezi námi a Stressemannem dobrý poměr hlavně ve věci menšinové, jež byla na druhé straně hlavním momentem nesmířlivého stanoviska Stressemanna k Polsku. Karásek.

Anketa. Spolok »Právnik« usporiada v najbližšej dobe dávnejšie zamýšľanú »Anketu o potrebe a výhl'adach právníkov vo verejných a súkromých službách«. Za tým účelom spolok za lask. doporučenia dekanstva práv. fakulty vyjednáva s krajinským úradom, krajským súdom, obchodnou komorou, advokátskou komorou, policajným riaditeľ'stvom, vojenským veliteľ'stvom, finančným riaditeľ'stvom, riad. železníc o podporenie ku uskutočneniu tejto myšlienky. Jednotlivé tieto úrady vyšli svojich zástupcov, ktoré by prebrali tento rad otázok:

1. Aký je doterajší stav v tom ktorom resorte a to: a) Počet ku dňu 1. I. 1929. b) Javí sa nedostatok, alebo nadbytok právníkov? c) Finančná stránka: plat, resp. príjmy ročne.

2. Aké sú výhl'ady a požiadavky do budúca: a) Pravdepodobná potreba právníkov v najbližších rokoch. b) Ktorú disciplínu právnického študia je treba považovať za najnutnejšiu.